

[Henning Rasmussen]

Det fjerde, ministeren nævner i sin argumentation, er, at de voldsomme nedskæringer i bloktilskuddene til kommuner, som er sket i denne regerings tid, pr. indbygger er mindre i kommuner med små skatteindtægter end i dem med høje indtægter hos borgerne. Det er også en utrolig måde at argumentere på.

Nedskæringen af bloktilskuddene sker med samme procent af skattegrundlaget i alle kommuner, og derfor skæres der naturligvis et mindre beløb pr. borger i de økonomisk svage kommuner end i de stærke kommuner, men det er langt sværere for en kommune med små indtægter hos befolkningen at bære en nedskæring med en bestemt procent, end det er for en kommune med dobbelt så høje indtægter hos borgerne. Derfor er den måde at skære på uretfærdig over for de svage kommuner.

Ministeren glemmer at føje til, at regeringen sidste år nedskar støtten til særlig vanskeligt stillede kommuner med 80 mio. kr., som blev lagt i statskassen som besparelse, selv om beløbet oprindeligt var taget af bloktilskuddene. Det ville jeg ikke have sagt, hvis ikke ministeren havde brystet sig af en række initiativer, som ministeren slet ikke har grund til at bryste sig af.

Vi støtter forslaget om at hjælpe de svage kommuner, for det er der behov for. Men regeringen kunne godt have ydet de 80 mio. kr., man sparede sidste år og i år og til næste år, i stedet for at sende regningen til de andre kommuner.

Vi kan derimod ikke støtte forslaget om at løse overudligningsproblemet i hovedstadsområdet, som ministeren ønsker det. Forslaget har – det kan vi se af bemærkningerne – den helt uacceptable virkning, at den økonomisk stærkt belastede Københavns Kommune skal betale omkring 60 mio. kr. årligt til 45 af de 49 kommuner i hovedstadsområdet. Frederiksberg skal have godt 7 mio. kr. af disse penge, Lyngby-Tårnby godt 10 mio. kr., Søllerød knap 4 mio. kr. og Birkerød 5 mio. kr. Det er ikke rimeligt, og det bliver ikke gennemført med vores stemmer.

Overudligningsproblemet er teknisk løst i dag. Kommuner, der netto skal bidrage til udligningssystemet ud over 90 pct.-grænsen på indtægtssiden, får det overskydende beløb retur igennem udligningssystemet. Det kan godt løses teknisk på en anden måde, men det bør ikke løses på en måde, der giver de økonomiske virkninger, som forslaget her beskriver.

Og så til sidst: Forslaget om at forhindre, at velhaverkommuner prøver at undgå at betale deres andel af støtten til de økonomisk svage kommuner ved at sætte grundskatten op og personsikatten ned, kan vi fuldt ud støtte.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg er enig med indenrigsministeren, når han i sine bemærkninger til dette lovforslag fremfører, at der er behov for forenkling af det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Men systemet er jo meget kompliceret. Vi ønsker en høj grad af retfærdighed, og vi ønsker udmelding til kommunerne om tilskuddenes størrelse så tidligt som muligt, men ser også gerne en så konkret, en så endelig udmelding som muligt.

Jeg er tilfreds med, at regeringen giver tilsagn om at bestræbe sig på, at udmeldingerne fremskyndes. Det er vigtigt af hensyn til den kommunale budgetlægning.

Det, der i lovforslaget her er lagt op til, er fornuftige justeringer, som den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig. Vi får en nødvendig begrænsning af overudligningsproblemet i hovedstadsområdet, ligesom der foreslås et regelsæt, der meget forenklet sagt ligestiller grundskyldpromillens og udskrivningsprocentens betydning i udligningsmæssig sammenhæng. Denne regel skal dog først træde i kraft i 1990, så der er rig lejlighed for kommunerne til at indstille sig på denne ændring.

Vi kan tilslutte os regeringens bestræbelser på yderligere at hjælpe de ca. 100 kommuner, som har et svagt beskatningsgrundlag, og vi vil i udvalget arbejde for, at dette forslag hurtigt kommer igennem Folketinget.

Agerschou (SF):

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det har tre formål, nemlig at forenkle tilskuds- og udligningssystemet, at begrænse risikoen for, at kommuner når udligningsløftet, og at forbedre vilkårene for kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag.

Forenklingen har man stort set opgivet. Forslaget om begrænsning af overudligning medfører, at Københavns Kommune alene på denne konto mister godt 58 mio. kr., mens forbedringen for kommuner med svagt beskatningsgrundlag medfører et yderligere tab for København på godt 11 mio. kr. København vil altså